

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010928
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7615010928.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2016, v trestnej veci proti Q. Č., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 15.2.2016 sp.zn. OT 129/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Q. Č..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.2.2016 sp.zn. OT 129/2015 bol obžalovaný Q. Č. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukázaním § 138 písm. a) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 27. decembra 2015 v čase asi o 18.40 hod. v W. K. B., B. R. P. S. K. T. P. po predchádzajúcom verbálnom konflikte hrozil B. D., K.. XX.X.XXXX, že ju udrie po hlave drevenou palicou, ktorú v tom čase držal v ruke, pričom následne sa s drevenou palicou na ňu aj zahnal, ale bez toho, aby ju trafil, keďže sa stihla uhnúť, keď sa potom presunul pred hlavný vchod obchodného domu, s nožom v ruke hrozil X. Q., K.. XX.X.XXXX, že ho s ním pichne, pričom po príchode pracovníka súkromnej bezpečnostnej služby Q.K. O., K.. X.X.XXXX, sa na toho predmetným nožikom zahnal so slovami, či má bodnúť aj jeho, avšak ho netrafil, keďže ten sa stihol odtiahnuť, teda uvedeným konaním vzbudil u uvedených osôb vzhľadom na agresívny prejav dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky môže aj v skutočnosti naplniť.

Obžalovanému Q. Č. za to bol podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 41 ods.1 Tr.zák., § 38 ods. 4 Tr.zák., § 37 písm. h) a písm. m) Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods.1 písm. a) Tr.zák. obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks nožika, ktorého vlastníkom v zmysle ustanovenia § 60 ods.5 Tr.zák. sa stáva štát.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Q. Č., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu, ale aj sám.

V písomných dôvodoch odvolania navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a jeho spod obžaloby okresného prokurátora oslobodiť. Podľa jeho názoru orgány činné v prípravnom konaní, ale predovšetkým súd náležitým spôsobom nezistil skutkový stav veci, vôbec sa nevysporiadali s jeho

obhajobou, t.j. že bol to práve on, čo bol bezdôvodne napadnutý hliadkou polície, čomu predchádzalo napadnutie jeho osoby zo strany X. Q.. Výpoveď svedkyne B. D. sa rovnako nezakladá na pravde a pokiaľ by bol zabezpečený kamerový systém, ktorého dôkazu sa po celú dobu domáhal, bola by sa preukázala jeho nevina. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa za účelom riadneho objasnenia veci.

Na podklade odvolania obžalovaného Q. Č. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa kontradiktórnym spôsobom konania v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie a na podklade výsledkov vykonaného dokazovania zákonným spôsobom rozhodol. Ani odvolací súd nemá žiadne pochybnosti, a to napriek argumentom uvádzaným v odvolaní zo strany obžalovaného, t.j. že skutok sa stal tak, ako bol ustálený vo výroku napadnutého rozsudku.

K argumentu obžalovaného, že v rámci dokazovania mal byť zabezpečený kamerový záznam, považuje aj odvolací súd opätovne poukázať, že takýto dôkaz nebolo možné zabezpečiť, nakoľko z úradného záznamu z prípravného konania je zrejmé, že kamerový záznam nesnímal tie priestory, kde sa mal odohrať v jednotlivých fázach žalovaný skutok.

Výsluchom poškodenej B. D., resp. jej priateľa X. Q., ako aj pracovníka súkromnej bezpečnostnej služby Q. O. bolo preukázané, že svedkovia zhodne popisovali priebeh udalosti a neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by svedčili pre záver, aby títo svedkovia nevypovedali pravdu, t.j. aby mali v úmysle privodiť bezdôvodne trestné stíhanie obžalovanému Q. Č..

O spáchaní skutku obžalovaným Q. Č. svedčia aj záznamy príslušníkov pohotovostnej motorizovanej jednotky polície, z ktorých je zrejmé, že v momente, keď vyzvali obžalovaného, t.j. v tej dobe podozrivú osobu, aby sa podrobila úkonom za účelom preverovania nahláseného prípadu, tento sa rozbehol a zahodil nôž, ktorý bol nájdený a je súčasťou vyšetrovacieho spisu.

Na podklade takto vykonaného dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného Q. Č. právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr.zák., nakoľko útok s nožom o dĺžke čepele 7,5 cm proti telu poškodeného X. Q. U. Q. O. bol správne právne kvalifikovaný ako pokus ublíženia na zdraví v zmysle § 14 ods.1 k § 156 ods.1 Tr.zák. Keďže skutok sa odohral v obidvoch fázach, t.j. či už útok voči B. D., ale aj útok voči X.J. Q. U. Q. O. na mieste prístupnom verejnosti, správne okresný súd takéto konanie právne kvalifikoval aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm.a/ Tr.zák., s poukazom na § 138 písm.a/ Tr.zák., t.j. že skutok bol spáchaný so zbraňou, t.j. závažnejším spôsobom konania.

Nepochybil okresný súd, pokiaľ pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, vzhľadom na osobu obžalovaného Q. Č. a predovšetkým jeho predchádzajúce odsúdenia, keď dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu z dôvodu individuálnej prevýchovy, ako aj z dôvodu generálnej prevencie je potrebné na jeho osobu pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody, a to vo výmere, ako to stanovil súd prvého stupňa.

Obžalovanému Q. Č. bol ukladaný trest odňatia slobody v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky, pričom vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby bola zvýšená o jednu tretinu rozdielu medzi hornou hranicou trestnej sadzby a dolnou hranicou trestnej sadzby, a tak dolná hranica zvýšenej trestnej sadzby predstavovala 16 mesiacov.

Obžalovaný Q. Č. doposiaľ bol 19-krát trestne stíhaný a odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Blansku, Česká republika, dňa 22.4.2015 sp.zn.1T 88/2015, a to pre úmyselný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa českého Trestného zákonníka a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 22.4.2016.

Obžalovaný Q. Č. v minulosti bol trestne stíhaný a odsúdený aj pre závažné zločiny, a to zločin lúpeže, a to Okresným súdom Spišská Nová Ves zo dňa 24.4.1997 sp.zn. 5 T 77/1997 k trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov, pre ktorého výkon bol zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Jednalo sa o uznané rozhodnutie cudzozemského súdu na území Slovenskej republiky, a to Okresného súdu Ústí nad Labem zo dňa 22.4.1996 sp.zn. 6T 135/1995. Aj v súčasnej dobe proti obžalovanému Q. Č. sa vedie ďalšie trestné stíhanie na Okresnom riaditeľstve PZ, odbor kriminálnej polície v Spišskej Novej Vsi pod ČVS: ORP-766/2-VYS-SN-2015, a to pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods.2 písm.c/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť dňa 4.11.2015, a to rovnako za použitia zbrane - sklápacieho nožika.

Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia preto nemožno považovať v žiadnom prípade za trest neprimerane prísny. Aj zaradenie obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade so zákonom, lebo v posledných desiatich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Nepochybil okresný súd ani vo výroku, ktorým uložil obžalovanému trest prepadnutia veci, a to jedného kusa nožika, ktorý bol zaistený ako doličný predmet, ktorým obžalovaný Q. Č. zaútočil proti telu poškodeného X. Q. U. Q. O., a to dôvodov uvedených v § 60 ods.1 písm.a/ Tr.zák. V písomnom vyhotovení rozsudku okresný súd sa dopustil písárskej chyby spočívajúcej v tom, že oproti výroku, ako je to uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní, neuviedol ďalšiu časť výroku v zmysle ustanovenia § 60 ods.5 Tr.zák., v zmysle ktorého vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Odvolací súd okrem už vyššie uvádzaného v celom rozsahu poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a ničím viac nedopĺňa. Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude zákonným spôsobom odstrániť písársku chybu, ku ktorej došlo v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.